

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ЕНІЗООТОЛОГІЇ, ПАРАЗИТОЛОГІЇ ТА МІКРОБІОЛОГІЇ
ім. проф. В. Я. АТАМАСЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Завідувач кафедри, професор
Ігор ПАНИКАР

«25» вересня 2023 р.

«ПОГОДЖЕНО»

Декан факультету
ветеринарної медицини, доцент

Катерина РОДІОНОВА

«25» вересня 2023 р.

«ПОГОДЖЕНО»

Директор з науково-педагогічної та
методичної роботи,

Інна МАЛЕЦЬКА

«25» вересня 2023 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
ОП. 3 СУЧАСНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ, ЛІКУВАННЯ ТА
ПРОФІЛАКТИКИ ІНФЕКЦІЙНИХ ТА ПАРАЗИТАРНИХ
ХВОРОБ ТВАРИН

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

ТРЕТІЙ (ОСВІТНЬО-НАУКОВИЙ)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

21 «ВЕТЕРИНАРІЯ»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

211 «ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА»

ОСВІТНЯ ПРОГРАМА

«ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА»

СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ

ФАКУЛЬТЕТ
ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

ОДЕСА -- 2023

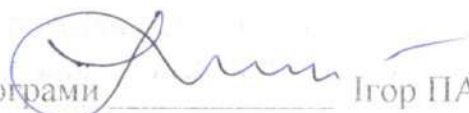
Робоча програма освітнього компонента «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики інфекційних та паразитарних хвороб тварин» для підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 211 «Ветеринарна медицина» (1 к. PhD). 20 с.

Розробник: Ігор ПАНИКАР, завідувач кафедри, доктор ветеринарних наук, професор.

Робоча програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри епізоотології, паразитології та мікробіології ім. проф. В. Я. Атамася
Протокол № 1 від «31» серпня 2023 р.

Робоча програма розглянута та перезатверджена на засіданні кафедри епізоотології, паразитології та мікробіології ім. проф. В. Я. Атамася
Протокол № 3 від «25» вересня 2023 р.

Завідувач кафедри, епізоотології,
паразитології та мікробіології
ім. проф. В. Я. Атамася д.вет.н., професор Ігор ПАНИКАР

Гарант освітньої програми Ігор ПАНИКАР

1. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, рівень вищої освіти здобувача	Характеристика освітнього компонента		
Кількість кредитів – 5	Галузь знань 21 «Ветеринарія»	Обов'язкова		
	Спеціальність 211 «Ветеринарна медицина»			
Модулів – 2	Рівень вищої освіти: третій (освітньо-науковий)	Рік підготовки:		
Змістових модулів – 2		1-й	1-й	
Індивідуальне науково-дослідне завдання		Семестр		
		1-й	2-й	
денна		Лекції		
—		14 год.	16 год.	
Загальна кількість годин		Лабораторні		
		20 год.	20 год.	
150 год.		Практичні, семінарські		
		—	—	
		Самостійна робота		
		30 год.	50 год.	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 4		Мова навчання: українська	Індивідуальні завдання:	
			—	—
			Вид контролю:	
		Залік – 1 сем.	Іспит – 2 сем.	

Примітка. Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

- для денної форми навчання – 56/64

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Мета освітнього компонента: пізнання об'єктивних закономірностей виникнення, розвитку та згасання інфекційних хвороб за сучасних умов ведення тваринництва, а також вивчення методів проведення діагностичних та лікувально-профілактичних заходів із використанням сучасними досягнень імунології та біотехнології.

Завдання освітнього компонента: отримання теоретичних знань і практичних навичок щодо сучасних підходів до контролю епізоотичної ситуації за інфекційних хвороб тварин різних видів; захворювань, важливих у епізоотичному і епідемічному значеннях.

У результаті вивчення навчальної освітнього компонента здобувач повинен **знати** теоретичні аспекти питань лабораторної діагностики інфекційних хвороб та особливості лікувально-профілактичних заходів в умовах господарств різної форми власності та в умовах приватних ветеринарних закладів.

Здобувач повинен **вміти** поставити точний діагноз на захворювання, провести лабораторне дослідження різних матеріалів від хворих тварин на наявність збудників інфекції, повести диференційну діагностику, володіти сучасними методами досліджень.

3. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

В результаті вивчення освітнього компонента «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики інфекційних та паразитарних хвороб тварин» у здобувача вищої освіти формуються:

Інтегральна компетентність :

Здатність продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності у сфері ветеринарної медицини, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, а також проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Загальні компетентності :

ЗК 1. Здатність розв'язувати комплексні проблеми у галузі ветеринарної медицини на основі системного наукового та загального культурного світогляду із дотриманням принципів професійної етики та академічної доброчесності.

ЗК 2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК4. Здатність працювати у міжнародному контексті.

Спеціальні компетентності:

СК 1. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері ветеринарної медицини, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних досліджень з дотриманням вимог професійної етики.

СК 2. Здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання з ветеринарної медицини та дотичних до неї напрямів.

СК 4. Здатність вести наукові дискусії на вітчизняному та міжнародному рівнях, відстоювати свою наукову позицію з дотриманням норм наукової етики і академічної чесності.

СК 5. Здатність визначати комплекс необхідних сучасних клінічних, інструментальних та лабораторних методів і методик, а також розуміти призначення та застосовувати необхідне професійне обладнання, інструментарій, реактиви тощо, необхідні для проведення досліджень стану здоров'я та благополуччя тварин різних видів і класів, біологічних субстратів, судово-ветеринарної експертизи, гарантування безпечності та якості харчових продуктів, тощо відповідно до обраного напрямку та поставленої мети.

СК 6. Здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення.

СК 7. Здатність генерувати нові ідеї щодо розвитку теорії та практики ветеринарної медицини, виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних досліджень.

Програмні результати вивчення освітнього компонента:

ПРН 1. Мати передові концептуальні та методологічні знання з ветеринарної медицини і суміжних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень на рівні останніх світових досягнень з відповідного напрямку та отримання нових знань і здійснення інновацій.

ПРН 2. Вільно презентувати та обговорювати з фахівцями і нефахівцями результати досліджень, наукові та прикладні проблеми сфери ветеринарної медицини державною та іноземною мовами, оприлюднювати результати досліджень у наукових публікаціях у провідних фахових вітчизняних та міжнародних наукових виданнях.

ПРН 3. Формулювати і перевіряти наукові гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків наявні літературні дані та докази, зокрема результати експериментальних досліджень, спостережень, теоретичного

аналізу та комп'ютерного моделювання систем і процесів у сфері ветеринарної медицини.

ПРН 5. Планувати і виконувати експериментальні та теоретичні дослідження з ветеринарної медицини і дотичних до неї суміжних напрямів з використанням сучасних інструментів та дотриманням норм професійної і академічної етики, критично оцінювати та аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу сучасних знань щодо досліджуваної проблеми.

ПРН 6. Застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення та аналізу інформації, зокрема, статистичні методи аналізу даних великого обсягу та/або складної структури, спеціалізовані бази даних та інформаційні системи.

ПРН 8. Глибоко розуміти загальні принципи, методи та методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних дослідженнях у сфері ветеринарної медицини та у викладацькій практиці.

ПРН 9. Визначати та застосовувати комплекс необхідних сучасних клінічних, інструментальних та лабораторних методів і методик, професійне обладнання, інструментарій, реактиви тощо, необхідні для проведення досліджень стану здоров'я та благополуччя тварин різних видів і класів; розуміти логічну послідовність дій під час проведення судово-ветеринарної експертизи та вміти оформляти відповідну документацію; гарантувати безпечність та якість харчових продуктів, кормів; забезпечувати контроль і обіг побічних продуктів тваринного походження та різних біологічних субстратів тощо відповідно до обраного напрямку дослідження та поставленої мети.

ПРН 10. Застосовувати загальні принципи та методи природничих наук, а також сучасні методи та інструменти, цифрові технології та спеціалізоване програмне забезпечення для провадження досліджень у сфері ветеринарної медицини.

4. СТРУКТУРА ОСІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Назва тем	Кількість годин			
	усього	у тому числі		
		лекцій	лабораторні	самостійна робота
Модуль 1				
Змістовий модуль 1. Сучасні діагностичні заходи за заразних хвороб				
Тема 1. Номенклатура та класифікація інфекційних хвороб.	12	2	4	6
Тема 2. Планування та проведення протиепізоотичних заходів у вогнищі. Профілактика інфекційних хвороб.	12	2	4	6
Тема 3. Сучасні методи та засоби діагностики інфекційних хвороб тварин.	14	4	4	6
Тема 4. Аналіз імунного статусу організму тварини.	14	4	4	6
Тема 5. Діагностичні ветеринарні біологічні препарати.	12	2	4	6
Разом за змістовим модулем 1	64	14	20	30
Модуль 2				
Змістовий модуль 2. Сучасні ветеринарні препарати. Особливості їх застосування				
Тема 6. Лікувальні та діагностичні ветеринарні біологічні препарати.	18	4	4	10
Тема 7. Профілактичні ветеринарні біологічні препарати.	18	4	4	10
Тема 8. Дезінфекційні засоби та методи їх застосування.	16	2	4	10
Тема 9. Виготовлення, перевірка, умови транспортування та зберігання засобів ветеринарного призначення.	16	2	4	10
Тема 10. Особливості лікування та вакцинопрофілактики у різних видів тварин.	18	4	4	10
Разом за змістовим модулем 2	86	16	20	50
УСЬОГО ГОДИН	150	30	40	80

5. ЗМІСТ ОСІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

5.1. ПРОГРАМА ОСІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

№ з/п	Змістовний модуль, теми лекцій і орієнтирний перелік питань
Змістовий модуль 1. Сучасні діагностичні заходи за заразних хвороб	
1	Тема 1. Номенклатура та класифікація інфекційних хвороб (2 год.) 1.1. Принцип побудови номенклатури інфекційних хвороб. 1.2. Класифікація хвороб за вимогами Всесвітньої організації охорони тварин. 1.3. Ємджентні, транскордонні, особливо небезпечні хвороби. Діагностика.
2	Тема 2. Планування та проведення протиепізоотичних заходів у вогнищі. Епізоотичний процес (2 год.) 2.1. Епізоотичний процес, закономірності розвитку. 2.2. Визначення епізоотичної ситуації. 2.3. Епізоотологічне обстеження компартмента.
3	Тема 3. Сучасні методи та засоби діагностики інфекційних хвороб тварин (4 год.) 3.1. Методи планування діагностичних заходів. 3.2. Організація та проведення планових діагностичних заходів. 3.3. Організація та проведення діагностичних заходів за спалаху інфекції.
4	Тема 4. Аналіз імунного статусу організму тварини (4 год.) 4.1. Імунологічна лабораторія. Вивчення імунокомпетентних клітин, які перебувають у різних тканинах. 4.2. Методи дослідження імунного статусу організму тварини. 4.3. Методи виділення окремих класів імуноглобулінів.
5	Тема 5. Діагностичні ветеринарні біологічні препарати (2 год.) 5.1. Діагностичні ветеринарно-біологічні препарати. 5.2. Виготовлення, фасування, зберігання і транспортування препаратів. 5.3. Застосування діагностичних біологічних препаратів.
Змістовий модуль 2. Сучасні ветеринарні препарати. Особливості їх застосування	
6	Тема 6. Лікувальні та діагностичні ветеринарні біологічні препарати (4 год.) 6.1. Лікування інфекційних хвороб тварин. 6.2. Організація лікування тварин. 6.3. Реєстрація проведених заходів.
7	Тема 7. Профілактичні ветеринарні біологічні препарати (4 год.) 7.1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. 7.2. Організація профілактичних заходів. 7.3. Реєстрація проведених заходів.
8	Тема 8. Дезінфекційні засоби, та методи їх застосування (2 год.) 1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. 2. Організація лікування тварин. 3. Реєстрація проведених заходів.
9	Тема 9. Виготовлення, перевірка, умови транспортування та зберігання засобів ветеринарного призначення (2 год.) 1. Етапи виготовлення біологічних препаратів ветеринарного призначення. 2. Організація перевірки умов зберігання і транспортування.
10	Тема 10. Особливості лікування та вакцинопрофілактики у різних видів тварин (4 год.) 1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. 2. Організація профілактичних заходів у тваринництві. 3. Реєстрація проведених заходів.

5.2. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Принцип побудови номенклатури інфекційних хвороб.	4
2	Епізоотичний процес, закономірності розвитку, визначення епізоотичної ситуації. Епізоотологічне обстеження господарства.	4
3	Методи планування діагностичних заходів. Організація та проведення діагностичних заходів за спалаху інфекційної хвороби.	4
4	Імунологічна лабораторія. Вивчення імунокомпетентних клітин, які перебувають у різних тканинах. Методи дослідження імунного статусу організму тварини. Методи виділення окремих класів імуноглобулінів.	4
5	Діагностичні ветеринарно-біологічні препарати. Застосування діагностичних біологічних препаратів.	4
6	Лікування інфекційних хвороб тварин. Організація лікування тварин.	4
7	Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. Організація профілактичних заходів.	4
8	Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. Організація лікування тварин.	4
9	Етапи виготовлення біологічних препаратів ветеринарного призначення. Організація перевірки умов зберігання і транспортування.	4
10	Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. Організація лікування тварин.	4
Разом		40

5.3. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Номенклатура та класифікація інфекційних хвороб. 1. Принцип побудови номенклатури інфекційних хвороб.	6
2	Тема 2. Планування та проведення протиепізоотичних заходів у вогнищі. Епізоотичний процес. 1. Епізоотичний процес, закономірності розвитку, визначення епізоотичної ситуації. 2. Епізоотологічне обстеження господарства.	6
3	Тема 3. Сучасні методи та засоби діагностики інфекційних хвороб тварин. 1. Методи планування діагностичних заходів. 2. Організація та проведення діагностичних заходів за спалаху інфекційної хвороби.	6
4	Тема 4. Аналіз імунного статусу організму тварини. 1. Імунологічна лабораторія. Вивчення імунокомпетентних клітин, які перебувають у різних тканинах. 2. Методи дослідження імунного статусу організму тварини 3. Методи виділення окремих класів імуноглобулінів.	6

5	Тема 5. Діагностичні ветеринарні біологічні препарати. 1. Діагностичні ветеринарно-біологічні препарати. 2. Застосування діагностичних біологічних препаратів.	6
6	Тема 6. Лікувальні ветеринарні біологічні препарати. 1. Лікування інфекційних хвороб тварин. 2. Організація лікування тварин.	10
7	Тема 7. Профілактичні ветеринарні біологічні препарати. 1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. 2. Організація профілактичних заходів.	10
8	Тема 8. Дезінфекційні засоби, та методи їх застосування. 1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. 2. Організація лікування тварин.	10
9	Тема 9. Виготовлення, перевірка, умови транспортування та зберігання засобів ветеринарного призначення. 1. Етапи виготовлення біологічних препаратів ветеринарного призначення. 2. Організація перевірки умов зберігання і транспортування.	10
10	Тема 10. Особливості лікування та вакцинопрофілактики у різних видів тварин. 1. Специфічна профілактика інфекційних хвороб тварин. 2. Організація лікування тварин.	10
Разом		80

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Методи навчання – це способи спільної роботи викладача і здобувачів, спрямовані на засвоєння здобувачами теоретичних знань, придбання практичних навичок і умінь, розвиток у них пізнавальних здібностей, формування високих моральних, ділових та професійних якостей.

Основними методами досягнення навчальних цілей є:

- проведення оглядових та проблемних лекцій. Вивчення лекційного матеріалу дасть змогу здобувачам опанувати теоретичні знання з ветеринарної науки, розуміння окремих категорій і понять спеціаліста ветеринарної медицини; цілісний виклад основних проблем сучасної науки. Водночас програмою передбачено ознайомити здобувачів із наявною різноманітністю сучасних наукових концепцій.

- участі у лабораторних заняттях. Вирішення практичних завдань формує вміння і навички прикладного застосування теоретичних знань та передбачає рішення задач, розгляд ситуацій з проблем формування раціональності знань та підходів їх розуміння з точки зору ветеринарної науки і практики. Під час консультацій здобувачі отримують відповіді на окремі теоретичні чи практичні питання та пояснення певних теоретичних положень дисципліни; виконання самостійної роботи.

Процес навчання з освітнього компонента поетапно спрямовується і

контролюється викладачем на основі самостійного засвоєння матеріалу та за рекомендованою літературою та інформаційними ресурсами. При проведенні лекційних і лабораторних занять з освітнього компонента застосовують словесні, інноваційні, наочні та практичні методи навчання, які приведені в таблиці 1.

Таблиця 1

Відповідність програмних результатів та методів навчання

Результати навчання	Методи навчання
ПРН1. Мати передові концептуальні та методологічні знання з ветеринарної медицини і суміжних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень на рівні останніх світових досягнень з відповідного напрямку та отримання нових знань і здійснення інновацій.	Словесні методи (розповідь, пояснення, диспут), наочні (демонстрація, ілюстрація), практичні та за логікою викладення (індукція, дедукція), за рівнем пізнавальної активності - репродуктивні, проблемний виклад, частково-пошукові, дослідницькі, інноваційні (візуалізація, лекція-бесіда, лекція-конференція, робота в групах, метод презентації).
ПРН2. Вільно презентувати та обговорювати з фахівцями і нефахівцями результати досліджень, наукові та прикладні проблеми сфери ветеринарної медицини державною та іноземною мовами, оприлюднювати результати досліджень у наукових публікаціях у провідних фахових вітчизняних та міжнародних наукових виданнях.	Словесні (бесіда, пояснення, розповідь, дискусія), інноваційні (мозковий штурм, робота в групах, метод презентації), наочні (ілюстрація, демонстрація).
ПРН3. Формулювати і перевіряти наукові гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків наявні літературні дані та докази, зокрема результати експериментальних досліджень, спостережень, теоретичного аналізу та комп'ютерного моделювання систем і процесів у сфері ветеринарної медицини.	Словесні методи (розповідь, пояснення, диспут), наочні (демонстрація, ілюстрація), практичні та за логікою викладення (індукція, дедукція), за рівнем пізнавальної активності - репродуктивні, проблемний виклад, частково-пошукові, дослідницькі, інноваційні (мозковий штурм, візуалізація, лекція-бесіда, лекція-конференція, лекція прес-конференція, технологія «перевернутий клас», робота в групах, метод презентації).
ПРН5. Планувати і виконувати експериментальні та теоретичні дослідження з ветеринарної медицини і дотичних до неї суміжних напрямів з використанням сучасних інструментів та дотриманням норм професійної і академічної етики, критично оцінювати та аналізувати результати власних досліджень і	Словесні (бесіда, пояснення, розповідь, дискусія), інноваційні (мозковий штурм, робота в групах, метод презентації), наочні (ілюстрація, демонстрація).

результати інших дослідників у контексті усього комплексу сучасних знань щодо досліджуваної проблеми.	
ПРН6. Застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення та аналізу інформації, зокрема, статистичні методи аналізу даних великого обсягу та/або складної структури, спеціалізовані бази даних та інформаційні системи.	Словесні методи (розповідь, пояснення, диспут), наочні (демонстрація, ілюстрація), практичні та за логікою викладення (індукція, дедукція), за рівнем пізнавальної активності - репродуктивні, проблемний виклад, частково-пошукові, дослідницькі, інноваційні (мозковий штурм, візуалізація, лекція-бесіда, лекція-конференція, лекція прес-конференція, технологія «перевернутий клас», робота в групах, метод презентації).
ПРН8. Глибоко розуміти загальні принципи, методи та методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних дослідженнях у сфері ветеринарної медицини та у викладацькій практиці.	Словесні (бесіда, пояснення, розповідь, дискусія), інноваційні (мозковий штурм, робота в групах, метод презентації), наочні (ілюстрація, демонстрація).
ПРН9. Визначати та застосовувати комплекс необхідних сучасних клінічних, інструментальних та лабораторних методів і методик, професійне обладнання, інструментарій, реактиви тощо, необхідні для проведення досліджень стану здоров'я та благополуччя тварин різних видів і класів; розуміти логічну послідовність дій під час проведення судово-ветеринарної експертизи та вміти оформляти відповідну документацію; гарантувати безпечність та якість харчових продуктів, кормів; забезпечувати контроль і обіг побічних продуктів тваринного походження та різних біологічних субстратів тощо відповідно до обраного напрямку дослідження та поставленої мети.	Словесні (бесіда, пояснення, розповідь, дискусія), інноваційні (мозковий штурм, робота в групах, метод презентації), наочні (ілюстрація, демонстрація).
ПРН10. Застосовувати загальні принципи та методи природничих наук, а також сучасні методи та інструменти, цифрові технології та спеціалізоване програмне забезпечення для провадження досліджень у сфері ветеринарної медицини.	Словесні методи (розповідь, пояснення, диспут), наочні (демонстрація, ілюстрація), практичні та за логікою викладення (індукція, дедукція), за рівнем пізнавальної активності - репродуктивні, проблемний виклад, частково-пошукові, дослідницькі, інноваційні (мозковий штурм, візуалізація, лекція-бесіда, лекція-конференція, лекція прес-конференція, технологія «перевернутий клас», робота в групах, метод презентації).

7. Методи контролю

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з освітнього компонента «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики інфекційних та паразитарних хвороб тварин» здійснюється у формі поточного, модульного (рубіжного) та підсумкового контролів, які передбачені «Положенням про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ № 227-заг від 22 вересня 2023 року.

Якість засвоєння змісту освітнього компоненту (незалежно від форми контролю) в Університеті оцінюється за 100-бальною шкалою з наступним переведенням у національну шкалу (чотирибальну – «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» чи вербальну – «зараховано», «незараховано») та шкалу ЄКТС згідно з таблицею 2.

Таблиця 2

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

СУМА БАЛІВ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ	
		екзамен	залік
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-34	F		

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання наведена в таблиці 3.

Реалізація основних завдань оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в Університеті досягається системними підходами до оцінювання та комплексністю застосування різних видів контролю.

Поточний контроль – це оцінка роботи здобувачів вищої освіти за всіма видами аудиторних занять (лекції, лабораторні) та самостійної роботи, яка відображає навчальні досягнення в освоєнні програмного матеріалу освітнього компонента.

Поточний контроль знань може проводитися у формі: комп'ютерного тестування, усного опитування або письмового експрес-контролю на лабораторних заняттях, виконання та захисту лабораторних робіт, виконання індивідуальних завдань у вигляді підготовки презентацій, рефератів та їх захисту, написання наукової статті чи тези. Форму проведення поточного контролю під час навчальних занять визначає викладач.

Контроль і облік поточної успішності здобувачів вищої освіти здійснюється шляхом виставлення у журналі обліку роботи викладача балів, отриманих здобувачем вищої освіти за кожний зарахований вид роботи.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є основою для проведення модульних контрольних робіт і враховуються викладачем при визначенні підсумкової оцінки за модуль.

Модульний контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу в кінці кожного навчального модуля (змістовного). Основні завдання модульного контролю полягають у підвищенні мотивації здобувачів вищої освіти до опанування навчального матеріалу, активізації спільної систематичної роботи викладачів і здобувачів вищої освіти упродовж семестру, а також в удосконаленні рівня організації освітнього процесу в Університеті.

Змістовний модуль (модуль) – запланована сукупність тем, що реалізується відповідними формами навчального процесу та підлягає модульному контролю. Кількість змістовних модулів з освітнього компонента «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики інфекційних та паразитарних хвороб тварин» – 2.

Модульний контроль проводиться за розкладом аудиторних занять у вигляді комп'ютерного тестування, усно чи письмово, диференційовано за рішенням викладача. Модульний контроль здійснюють викладачі, які проводили лабораторні заняття. До модульного контролю допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали індивідуальний навчальний план, тобто передбачені в конкретному змістовому модулі всі види навчальної роботи.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
90 - 100	A	відмінно	Здобувач виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	відмінно	
82 - 89	B	дуже добре	Здобувач вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	зараховано
74 - 81	C	добре	Здобувач вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність, виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			
64 - 73	D	задовільно	Здобувач відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих	Середній (репродуктивний)	задовільно	
60 - 63	E	достатньо	Здобувач володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
35 - 59	FX	незадовільно	Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих	Низький	незадовільно	не

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
I - 34	F	з можливістю повторного складання семестрового контролю	фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	(рецептивно-продуктивний)		зараховано
		незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Здобувач володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

Бал за модуль розраховується з урахуванням балів за поточний контроль і модульну контрольну роботу. Оцінювання поточного та модульного контролів здійснюється за 100-бальною шкалою з подальшим переведенням у національну шкалу та шкалу ECTS (табл.2).

Модуль, за який здобувач вищої освіти отримав від 0 до 59 балів із 100 можливих підлягає перездачі (один раз). Незадовільна оцінка за заліковий модуль не компенсується оцінкою за інший модуль. Перездача модулів з метою підвищення позитивної оцінки дозволяється 1 раз.

Здобувач вищої освіти, який не брав участь у виконанні всіх видів робіт, передбачених робочою програмою (звіти з лабораторних робіт) або не склав модульний контроль, має право на його відпрацювання, відповідно до графіку відпрацювань, затвердженого кафедрою.

Підсумковий контроль – інтегроване оцінювання результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЕКТС, яке включає семестровий контроль та атестацію здобувача вищої освіти.

З освітнього компоненту «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики інфекційних та паразитарних хвороб тварин» передбачено підсумковий контроль у вигляді іспиту – у 2 семестрі.

Залік – це форма підсумкового контролю засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного та практичного матеріалу з освітнього компонента «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики інфекційних та паразитарних хвороб тварин» за 1-й семестр.

З метою підвищення мотивації до систематичної активної роботи протягом усього періоду навчання за відповідним освітнім рівнем вищої освіти, переорієнтацію їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок; систематизації знань та активне їх засвоєння упродовж навчального року; подолання елементів суб'єктивізму під час оцінювання знань в Університеті передбачена **накопичувальна система оцінювання знань здобувачів вищої освіти**.

За накопичувальною системою підсумкова оцінка в балах з освітнього компонента розраховується як сума балів отриманих здобувачем вищої освіти за змістові модулі, відвідування на заняттях та за додаткові види робіт з компоненту (активна участь в роботі наукового гуртка кафедри, підготовка реферату і виступ з ним на семінарі, конференції і т.п., доповідь на науковій студентській конференції, призове місце в олімпіаді, підготовка наукової публікації, виконання індивідуального завдання, участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри тощо) (табл. 4.).

Кількість балів, що може отримати здобувач вищої освіти за змістовий

модуль, може бути різною і встановлюватися для кожного змістового модуля (в залежності від значимості змістового модуля) з урахуванням того, що підсумкова оцінка не може перевищувати 90 балів. Розрахунок балів за поточний контроль та заохочувальні види робіт визначаються кафедрою та робочою програмою.

Таблиця 4

Оцінювання освітнього компонента

Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)	Бал за відвідування (всього 0-5)	Бал заохочувальний (всього – 0-5)
Змістовний модуль 1	0-10% пропусків – 5-4 бали	доповідь на науковій конференції ЗВО
Змістовний модуль 2	10%-20% пропусків – 4-3 бали	активна участь у науковій роботі кафедри
	20%-30% пропусків – 3-2 бали	підготовка реферату і виступ з ним на занятті, конференції і т.п.
	30%-40% пропусків – 2-1 бали	призове місце в олімпіаді
	40%-50% пропусків – 1 бал	підготовка наукової публікації
	більше 50% пропусків – 0 балів	виконання індивідуального завдання, участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри

Максимально можлива оцінка за знання програмного матеріалу освітнього компонента становить 100 балів (табл.5):

- модульний контроль – до 90 балів,
- бал за відвідування занять – до 5 балів,
- бал за додаткові види робіт з вивчення освітнього компонента до 5.

Таблиця 5

Оцінювання навчальної дисципліни (від 0 до 100 балів)

Поточне оцінювання та самостійна робота										Сума			
Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)					Бал за відвідування (всього 0-5)		Бал заохочувальний (всього 0-5)						
Змістовний модуль 1					Змістовний модуль 2						0-5	0-5	100
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10				
8	8	8	8	8	10	10	10	10	10				
Модульний контроль - 40					Модульний контроль - 50								

* T1.T2.T3.....- теми занять

Відповідно до «Положення про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція).

затвердженим наказом ректора ОДАУ № 227-заг від 22 вересня 2023 року здобувач вищої освіти має право на автоматичне зарахування відповідних балів за освітній компонент, підвищити оцінку з освітнього компонента, право на перескладання підсумкового контролю з освітнього компонента.

Якщо здобувач вищої освіти отримав за результатами підсумкового контролю впродовж семестру менше 60-ти балів із 100 можливих, відповідно, він не допускається до підсумкового контролю.

Здобувач вищої освіти має право підвищити оцінку з навчальної дисципліни, яка ним була отримана за результатами підсумкового контролю впродовж семестру. В цьому випадку здобувач вищої освіти складає іспит. У разі отримання незадовільної оцінки, перескладання іспиту з дисципліни допускається не більше двох разів.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання, завдання (ситуаційні завдання), що передбачають перевірку розуміння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу дисципліни в цілому та рівня сформованості відповідних компетентностей після опанування курсу.

8. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Робоча програма навчальної дисципліни «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики інфекційних та паразитарних хвороб тварин» для підготовки аспірантів з галузі знань «Ветеринарія», освітній ступінь «Доктор філософії», за спеціальністю 211 «Ветеринарна медицина». Одеса, 2022. 22 с.

2. Візуальне супроводження курсу з використанням системи MOODLE.

3. Методичні рекомендації для лабораторних робіт та самостійної роботи з дисципліни «Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики заразних хвороб тварин» за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти. Одеса, 2022.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Бузун А. І. Епізоотична ієрархія біологічних господарів вірусів і перспективи моніторингу вірусних хвороб. Зб. наук. праць до 150-річчя Харківської держ. зооветеринарної академії. Х., 2001. С. 28–30.
2. О. Манжос, І. Панікар, А. Антіпов, І. Пивоварова. Ветеринарна протозоологія. *Навчальний посібник*. Б. Церква, 2018. 210 с
3. Горбань М. І. *Епізоотологія з мікробіологією*. К., 1978. 123 с.
4. Законодавство України про ветеринарну медицину та благополуччя тварин. Київ, 2022. 92 с.
5. Каришева А. Спеціальна епізоотологія: *Підручник*. К.: Вища освіта, 2002.

703 с.

6. Панікар І. І., Скибицький В. Г., Калініна О. С. *Практикум з ветеринарної вірусології*. Суми, 1997. 247 с.
7. *Практикум із загальної епізоотології*. Б. М. Ярчук, М. М. Паска, Л. Є. Корнієнко та ін.; За ред. Б. М. Ярчука. Біла Церква, 1999. 635 с.
8. *Практикум із загальної та спеціальної епізоотології (інфекційні хвороби тварин)*. А. Ф. Каришева, І. І. Панікар, С. В. Каришев; За ред. А. Ф. Каришевої. Суми, 2008. 530 с.
9. Б. М. Ярчук. *Загальна епізоотологія*. Б. М. Ярчук, П. І. Вербицький, Л. Є. Корнієнко та ін.; За ред. Б. М. Ярчука та Л. Є. Корнієнко. *Підручник*. Б. Церква, 2002. 655 с.
10. *Глобальна паразитологія: Підручник* / [Галат В.Ф., Березовський А.В., Сорока Н.М. та ін.]; за редакцією В.Ф. Галата. К: ДІА, 2014. 568 с.
11. *Дирофіляріоз: навчальний посібник* / Л.М. Соловйова, Л.П. Артеменко, А.А. Антіпов, Т.І. Бахур. Біла Церква, 2018. 56 с.
12. *Паразитологія та інвазійні хвороби: Методичні вказівки для забезпечення самостійної роботи студентів з модуля „Цестодозні захворювання ссавців та птахів”* / Л.М. Соловйова, А.А. Антіпов, С.І. Пономар. Біла Церква, 2004. 10 с.
13. *Паразитологія та інвазійні хвороби тварин: підручник – 2-ге вид., переробл. та допов.* / [В.Ф. Галат, А.В. Березовський, Н.М. Сорока, М.П. Прус] за ред. В.Ф. Галата. К.: Урожай, 2009. 368 с.

Додаткова

1. Литвин В. П., Ярчук Б. М. *Загальна епізоотологія*. К.: Урожай, 1995. 256 с.
2. Лукашов І.І. *Загальна і спеціальна епізоотологія*. К.: Урожай, 1969. 469 с.
3. *Довідник ветеринарних препаратів*. Під ред. Достоевського П. П. К.: Урожай. 1985. 278 с.

10. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. <http://www.mon.gov.ua> Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України.
2. www.nbuv.gov.ua Офіційний сайт Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського.
3. <http://www.oie.int/en> Міжнародне Епізоотичне Бюро (МЕБ)
4. <http://www.scivp.lviv.ua/home.html> Державний науково-дослідний контрольний інститут ветеринарних препаратів та кормових добавок.
5. <http://iekvm.kharkov.ua/> Інститут експериментальної та клінічної ветеринарної медицини.
6. <http://vet.in.ua/> Ветеринарний інформаційний ресурс України
7. <http://www.vetlabresearch.gov.ua/> Державний науково-дослідний інститут з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи (ДНДІЛДВСЕ)